

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacræ Theologiæ Professoris, Et sanctæ Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtvtibvs,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatvm Serie Vigesimvm-Octavvm De Matrimoniis, &
Sponsalibus, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

Qualiter obligentur qui pro aliis sponsalia promittunt. Pun. 5.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76659](#)

tè, vel expressè: expresse inquam consentiendo; tacitè tacendo, nec contradicendo, cum possint.

15. Ut autem hæc taciturnitas, seu non contradicatio consensum exprimat: debet filius à parentibus per se, vel per nuntium, aut epistolam de contractu ab ipsis facto moneri. Non enim satis est quod casu, vel ab aliquo tertio contractum incelicat, quia vt bene inquit Coninch. *disp. 2.1. dub. 3. num. 9.*, prædictæ nuncio responderem non tenetur. At si à parentibus moneatur, reuerentia illis debita expulso ut respondet reclamando, si contractus displicet, tacendo si placet. Infuperque debet hæc notificatio filio fieri coram parte, alia sponsalia non erunt, quoque pars concilia accepteret, & repromitteret, siquidem inter ipsos, & non inter parentes sponsalia celebrantur, sicut docuit Coninch. *d. disp. 2.1. dub. 3. in fine.*

16. Secundum est, an quod dictum est de parentibus pro filiis contrahentibus locum habeat, si quilibet alius tertius pro te contrahat? Affirmant Victor. *in sum. num. 2. o. Sorus in 4. disp. 27. quaest. 1. art. 3.*, Henr. *lib. 11. cap. 2. num. 6.* Ludo. *Lop. 2. part. instruct. cap. 3.*, Petr. *de Ledesma. de mar. quaest. 4.5. art. 2. dub. 3.* & alii relati à Sanch. *disp. 13. quaest. 2. num. 6.* Mouentur quia matrimonij contractus favorabilis est; in causa autem favorabili tacens consentire videtur ex reg. 12. qui rite de Regul. *in iuris 6.* Deinde quia in textu in cap. 1. de matrim. contrah. contra interdicti Ecclesiæ indicantur valida fuisse sponsalia, que frater pro sorore praesente, & consentiente tacite contraheret, ut videtur constare ex signis taciti consensus, que ibidem ponderantur. Ob quem texum forte Thom. *Sanch. disp. 28. quaest. 2. num. 7.* quamvis neget taciturnitatem sufficere alii à parentibus contrahentibus, in contractu ramen fratri pro sorore id admittit. Alij affirmant dicta de parentibus procedere in tutori, & curatore, & aliis, quorum cura filii commissa sunt, sic expressè docuit Coninch. *disp. 2.1. dub. 3.* Eo quod ad hos æquè ac ad parentes pertinet bono filiorum confulere, & ad filios pertinet eos reverentia, quam reuerentiam non exhibent, si cum contractus displicet, non contradicentes cum possint, consentire conseruntur.

17. Nihilominus verius est hoc ius speciale esse in parentibus. Vnde si alii contrahant, & tu raccas, neque contradicas, non obinde consentire censes, tenet post alios plures, quos referunt Cobarub. *decret. 2. p. cap. 4. Antic. num. 4.* Gregor. *Lop. leg. 1. o. verbo no las pue de. tit. 1. par. 4.* Martien. *lib. recipit. Rub. gloss. 1. num. 26.* Sanch. *lib. 1. de sponsal. disp. 2. num. 7.* Gutier. *de mar. cap. 13. an. 2.* Ratio ea est, quia contractus matrimonij, & sponsalia personalis est iure naturæ, vt nemis etiam patre eum præstare posse pro filio, nisi speciale ab eo mandatum habeat. Vnde parente secunda lege potius pro filio prætentibus contrahente, filii non remanerent obligati, quia consensus parentis non est sutorum consensum signum, cum non sit ex eorum mandato; neque eorum taciturnitas est contractus à parente facti approbatio, vt potè qui non est nomine eorum factus, & fortè est illis prædicibilis, & quia ex aliis causis quam ex approbatione contractus ex taciturnitate ori potest, scilicet ne parenti displicent, maxime cum videant se non obligari ad contrahendum, quoque signo aliquo manifesto exprimant se consentire. Ergo taciturnitas filiorum, cum patre in eorum præsentia contrahit iure naturæ sponsalia non infert. Inferunt ergo solo iure positivo, & ex eius dispositione prædictam taciturnitatem sponsalia constitutre, quia iure positivo dispositum est prædictam taciturnitatem esse sufficiens signum consensus filiorum approbantium contractum à parentibus celebratum. Cum ergo ius positivum de sole contractu parentum disponat, affirmandum est, solum contractum prædictum, cui filii non contradicunt, sponsalia pro filiis constituere, non alium.

18. Hinc inferunt neque tutores, aut curatores pro filiis contrahentes, neque fratrem pro sorore sponsalia efficerent, quia de nulla alia persona, quam de parentibus iure positivo est dispositum, & dispositum in uno, non debet dispositum in alio censem, maxime cum non sit æqua ratio, quippe parentes ob minimum amorem filiorum eorum bono maximè consulfant, ipsaque filii quia ab eis viuire accepissent specialem reuerentiam, & honorem exhibere tenentur, que in tutores, aut curatores, neque in fratre comparatione sororis æquè procedunt, & proinde merito ius dispositum, ut filius contrahentibus parentibus pro ipsis, si displiceat contractus, reclamet, minus approbare contractum censeatur. Tradit Gregor. *Lop.* & Gutier. *loc. alleg.*

P V N C T Y M V.

Qualiter obligantur qui pro aliis sponsalia promittunt?

¹ Spectato iuris ciuilis rigore nullam inducit hæc promissio obligationem.

² Excipiuntur aliqui casus.

³ Iure canonico promissio facti alieni valida est.

⁴ Si ultra promissione facti alieni panam adicias, & omnem diligentiam adhibuiisti, non teniris panam solvere.

⁵ Satisfit obiectio.

1 Pendet decisio huius Puncl. ex illa quæstione, an ex proprieate alieni facti obligatio aliqua oratur? Et quidem si alieni facti propriæ, & in rigore promissio est, nulla esset promissio, ut ipso de re, quæ sub promittere dominio, & potestate non est. Solus enim Deus alienam voluntatem cogere potest, aut ilam ita disponete, ut de facto amplectatur quod ei placitum fuerit. Et ob hanc causam iure communis, & antiquo regio Castellæ promissio altari facti nullam inducit obligationem. ⁶ Si quis alteri, & si quis aliam. Et §. service insit, de iniurib. squalit. & leg. squalit. §. ista habere in prim. & §. si quis promittit, si de verbis obligat. & leg. 11. tit. 11. par. 5. & tradunt alii relatis Aut. Gomez. *2. Var. cap. 10. num. 2.* Cobarub. *de pact. 2. part. 5. 5. num. 1.* Gutier. *de iuris 2. par. cap. 44.* Molin. *de iust. tract. 2. disp. 2. 5.* Sanch. *lib. 1. disp. 24. num. 2.*

2. Verum esto iure communis regulariter promissio alieni facti nulla sit, quia accipitur propter verba sonata, attamen aliquos casus ius commune exigunt, in quibus non eo rigore promissio sumitur, sed quatenus proprium factum significat, ut videtur est in triplici casu, quem prædicta lex regia expressit, & in promissione alieni facti pena adiecta, vel iuramento firmata: nemque in promissione matrimonij, in quibus omnibus spectato, ut notantur Cobarub. Gutier. Molin. Sanchez. & alii apud ipsos.

3. Iure tamen canonico, & regi nouissimo Castellæ promissio facti alieni valida est, & firma non quatenus est alieni facti, sed quatenus proprii facti promissio. Solus enim verborum alieni facti at sensus non alieni, sed proprii facti promissio, siquippe promittere alienum factum non ipsum, sed curam, & diligentiam, ut efficaciter promittit, ut pluribus firmant Doctores super relati. Hinc si filii promittas Tilio vnam ex tuis filiabus in matrimonium, plique promissionem accepteret, obligatum esse senio, & diligenter procurare alicuius filii consensum, neque satisfacie in facte, & simulat, & ut vulgo dicunt por complimento proceres, quia ea non est procuratio, sed est procuracionis simulatio, ut bene notarunt alii relatis Sanch. *lib. 1. disp. 24. num. 12.* Gutier. *de mar. cap. 14. num. 5.* & de iuris 1. par. cap. 44. sub num. 3.

4. Quod si ultra promissione facti alieni seculer matrimonij ab alio tertio contrahendi poena adicias, est illi qui Doctores censeant, quorum memini Sanch. *lib. 1. de sponsal. disp. 2. 5. num. 1.* & 2. te obligatum esse poenam solvere effici non fecuto, tametsi omnem diligentiam, ut sequitur apostolus, verius, & communis est nulla te solvenda poena obligatio astrinxit argum. *leg. fin. idem iuris ff. ad leg. lib. de iactu. ibi.* Nec per eum staret quomodo id faceret, remissam sibi esse poenam speraret. Quippe non est iustum poena affici eum qui nullius culpe reus est. Arque ita tradunt Gregor. *Lop. leg. 8.4. tit. 18. par. 3.* Eleg. *11. tit. 11. par. 5.* verbo. *Mati. lib. 5. recipit. tit. 16. leg. 2.* Gless. *6. num. 6.* Gutier. *de iuris 2. par. cap. 44. num. 3.* & de mar. *cap. 14. num. 6.* Sanch. *lib. 1. de mar. disp. 2. num. 3.* Molin. *Iesuita. tract. 1. de iust. disp. 10. 5. §. quod si is, & alii apud ipsos.*

5. Neque his obstar lex regia 11. tit. 12. par. 5. ibi. Ys el otro nolo cumplere, tendra sera el de lo cumplir, o de lo pechar con los daños, y menos cabos. Quia id intelligit, quando promissor debitam diligentiam non apponit, ut deus alii relatis probant Gutier. & Sanch. *loc. alleg.* vel quando promissio fraudulenter sciens, vel debens scire alienum factum obuentrum non esse, nam eo casu promissarium decepit, ideoque merito obligandus est astimatione rei promissio solvere, alii deceptione factæ non faciuntur, ut bene notarunt Molin. *spectra Sanch. num. 5.* Gutier. *de mar. dict. cap. 14. n. 7.* vel denique intelligenda est prædicta lex casu quo promissor intendenter se ad solutionem poena obligare, in causa quo effectus non sequatur, tametsi ut sequatur omnem diligentiam apponat, quia eo cafu non obligatur ad solutionem illam quatenus poena est, sed quatenus est alieni facti compensatio, ut bene Cobarub. *de factis 2. par. 5. §. 5. num. 5.* in fine Marant. *in pract. quaest. 9.7. num. 2. 3.* Anton. Gabriel. *tom. 3. commun. lib. 3. de pact. consil. 2. num. 9.* Gutier. *de mar. cap. 14. num. 8.* & Sanch. *disp. 2. 5. num. 6.*

P V N C T Y M VI.

De his qui sponsalia contrahere possunt.

- ¹ Nemo contrahere potest sponsalia qui matrimonio contrahendo perpetuo insipeditus est.
- ² Non possunt contrahere absque perfecto rationis usu.
- ³ Ante spemnū iure canonico non possunt contrahere (sponsalia)

⁴ Septim.